

ת"פ (תל אביב) 67959-11-24 - מדינת ישראל נ' אייל חדד

ת"פ (תל-אביב-יפו) 67959-11-24 - מדינת ישראל נ' אייל חדד ואח' מחוזי תל-אביב-יפו
ת"פ (תל-אביב-יפו) 67959-11-24

מדינת ישראל

נגד

1. אייל חדד

2. סלקשין - מחסני אופנה בע"מ

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו - יפו

[03.07.2025]

כבוד השופטת דנה אמיר

ב"כ המאשימה עו"ד ספיר יזרלביץ

ב"כ הנאשם עו"ד ערן שחם ועו"ד מריה אורן לייפר

גזר דין

1. הנאשמים הורשעו על יסוד הודאת נאשם 1 (להלן: הנאשם) בשמו ובשם נאשמת 2 (להלן: הנאשמת) בעובדות כתב האישום במסגרת הסדר טיעון דיוני בביצוע עבירות של אי קיום הוראת סעיף 37 לחוק ניירות ערך, תשכ"ח - 1968 (להלן: חוק ניירות ערך) ותקנות ניירות ערך (דוחות תקופתיים ומידיים), תש"ל-1970 (להלן: תקנות דוחות תקופתיים ומידיים), לפי סעיף 53(ב)(5) לחוק ניירות ערך.

2. על פי החלק הכללי בכתב האישום, הנאשם הוא איש עסקים ובעל השליטה בנאשמת החל ממועד הקמתה, ובתקופה שבין דצמבר 2017 ופברואר 2022 (להלן: התקופה הרלוונטית) החזיק ב-60% ממניותיה. אחיו של הנאשם החזיק ב-40% ממניות הנאשמת, והוא והנאשם משמשים כמנכ"לים משותפים ודירקטורים, ומנהלים אותה יחדיו.

3. בתקופה הרלוונטית, החזיק הנאשם באמצעות חשבונותיו הפרטיים וחשבונות הנאשמת בהם שלט במניות שלוש חברות ציבוריות: חברת אפלי מובייל בע"מ (קבוצת אירודרם בע"מ) (להלן: אירודרם), חברת ערך פיננסים בע"מ (להלן: ערך פיננסים) וחברת איסקיור מדיקל בע"מ (להלן: איסקיור מדיקל) (להלן יחדיו: החברות). המסחר בחשבונות ניירות הערך של הנאשמים, שפרטיהם בכתב האישום, התבצע על ידי הנאשם באופן בלעדי (פרט לתקופה שבין 14.10.2018 ועד 27.1.2019), ובמהלך התקופה הרלוונטית ביצע הנאשם שינויים רבים בהחזקותיו ובהחזקותיה של נאשמת החברות.

4. על פי האישום, בתקופה הרלוונטית ובמועדים המפורטים בכתב האישום, כתוצאה מרכישות שביצע הנאשם באמצעות חשבוניתיו וחשבונות הנאשמת, עלה שיעור החזקותיהם של הנאשמים בחברת אירודרום מעל ל-5% ועד 6.58% והם הפכו לבעלי עניין בה. הנאשם אף ביצע פעולות אשר הובילו לשינוי בשיעור החזקותיו והחזקות הנאשמת בחברת אירודרום, ובין היתר פעולות מכירה אשר הביאו לכך שחדלו להיות בעלי עניין בה. הנאשם, אשר היה מודע לחובות הדיווח החלות על בעלי עניין, לא דיווח לחברת אירודרום על כך שהנאשמים הפכו לבעלי עניין, לא על כך שחדלו להיות כאלה, ולא על שינויים אשר חלו בהחזקותיהם. כתוצאה מכך, לא דיווחה חברת אירודרום לציבור על כך שהנאשמים החלו להיות בעלי עניין בה, חדלו להיות בעלי עניין בה ועל שינויים בהחזקותיהם.
5. בנוסף, בתקופה הרלוונטית ובמועדים המפורטים בכתב האישום, כתוצאה מרכישות שביצע הנאשם באמצעות חשבוניתיו וחשבונות הנאשמת, עלה שיעור החזקותיהם של הנאשמים בחברת ערך פיננסים מעל ל-5% ועד 5.61% והם הפכו לבעלי עניין בה. הנאשם אף ביצע פעולות אשר הובילו לשינוי בשיעור החזקותיו והחזקות הנאשמת בחברת ערך פיננסים, ובין היתר פעולות מכירה אשר הביאו לכך שחדלו להיות בעלי עניין בה. הנאשם, אשר היה מודע לחובות הדיווח החלות על בעלי עניין, לא דיווח לחברת ערך פיננסים על כך שהנאשמים הפכו לבעלי עניין, לא על כך שחדלו להיות כאלה, ולא על שינויים אשר חלו בהחזקותיהם. כתוצאה מכך, לא דיווחה חברת ערך פיננסים לציבור על כך שהנאשמים החלו להיות בעלי עניין בה, חדלו להיות בעלי עניין בה ועל שינויים בהחזקותיהם.
6. כמו כן, בתקופה הרלוונטית ובמועדים המפורטים בכתב האישום, כתוצאה מפעולות שביצע הנאשם באמצעות חשבוניתיו וחשבונות הנאשמת, עלה שיעור החזקותיהם של הנאשמים בחברת איסקיור מדיקל מעל ל-5% ועד 5.01% והם הפכו לבעלי עניין בה. הנאשם אף ביצע פעולות אשר הובילו לשינוי בשיעור החזקותיו והחזקות הנאשמת בחברת איסקיור מדיקל, ובין היתר פעולות מכירה אשר הביאו לכך שחדלו להיות בעלי עניין בה. הנאשם, אשר היה מודע לחובות הדיווח החלות על בעלי עניין, לא דיווח לחברת איסקיור מדיקל על כך שהנאשמים הפכו לבעלי עניין, לא על כך שחדלו להיות כאלה, ולא על שינויים אשר חלו בהחזקותיהם. כתוצאה מכך, לא דיווחה חברת איסקיור מדיקל לציבור על כך שהנאשמים החלו להיות בעלי עניין בה, חדלו להיות בעלי עניין בה ועל שינויים בהחזקותיהם.
7. במעשיהם אלה הפרו הנאשמים את הוראות סעיף 37 לחוק ניירות ערך, כשנאשמת 2 נושאת באחריות פלילית מכוח מעשיו ומחשבתו הפלילית של הנאשם.
8. בהסדר הטיעון הדיוני הסכימו הצדדים כי המאשימה תטען לעונש מאסר שלא יעלה על חודשיים לנאשם, אשר ירוצה בעבודות שירות בכפוף לחוות דעתו של הממונה על עבודות השירות, וההגנה תהיה חופשית בטיעוניה. בנוסף, הוסכם כי הצדדים יעתרו במשותף להטלת מאסר מותנה לתקופה של 12 חודשים על הנאשם, שלא יבצע עבירות לפי חוק ניירות ערך למשך 3 שנים, ולהטלת קנס בסך 350,000 ₪ על הנאשמת.
- ראיות לעונש

9. מטעם ההגנה העידה אשתו של הנאשם גב' אלינור חדד. גב' חדד שיתפה בדבר קשיים שחווים הנאשם ומשפחתו, אשר לא יפורטו מטעמי צנעת הפרט. כן מסרה שכיום היא יותר מעורבת בפעילות הנאשם, ונכנסת לחשבונות הבנק "לראות מה קורה".

תמצית טיעוני הצדדים לעונש

10. באי-כוח המאשימה עתרו לאימוץ הסדר הטיעון והשתת עונש של חודשיים מאסר לריצוי בעבודות שירות על הנאשם, לצד מאסר על תנאי, וכי על הנאשמת יגזר קנס בסך 350,000 ₪, הכל בהתאם להסדר הטיעון הדיוני בין הצדדים. בטיעוניהם הפנו לערכים המוגנים אשר נפגעו ממעשי הנאשמים, לחשיבות הדיווח לפי סעיף 37 לחקק ניירות ערב על מנת לסייע לתאגיד לעמוד בחובותיו, ולכך שבשל הפרת חובות הדיווח פרסמו חברות ציבוריות דיווחים מטעים לציבור. עוד נטען כי מדובר בנאשם אשר התעלם מהוראות החוק באופן שיטתי, וכבר הורשע בעבר בעבירות דיווח לצד תרמית בניירות ערך וריצה עונש מאסר (ע/1, ע/2) (להלן: ההליך הקודם). באי-כוח המאשימה הפנו לכך שאת העבירות הנדונות החל הנאשם לבצע בזמן שהתנהל נגדו ההליך הקודם, והוא המשיך בביצוע תקופה קצרה לאחר שחרורו ממעצר. נטען כי הנאשם היה מודע להוראות החוק, ובכל זאת בחר להסתיר את היותו בעל עניין בחברות. 11. לטענתם, מדובר בפגיעה משמעותית, שיטתית ומתמשכת בערכים המוגנים מהמעשים, על פני חמש שנים, ואין המדובר בטעות טכנית בחישוב שיעור ההחזקות או במעידה חד פעמית. בהקשר זה הפנו לכך שהנאשם פעל באמצעות שבעה חשבונות שונים, הסתיר את היותו בעל עניין בשלוש חברות ציבוריות לאורך תקופה ארוכה, והוביל לריבוי דיווחים מטעים וליצירת תמונה מעוותת בקרב ציבור המשקיעים. כן נטען לתכנון אשר קדם לביצוע העבירות, וכי לנאשם הייתה יכולת להבין או להימנע ממעשיו, והזדמנויות רבות לחדול מהם וליידע את החברות, אך הוא לא פעל כאמור. עוד נטען לסתירה בין טענת ההגנה לפיה הנאשם נדרש לצורך המשך ניהול הנאשמת, והיעדרותו תביא לפגיעה כלכלית משמעותית בה, לבין הטענה לפיה קיים קשר בין מצבו הרפואי והנפשי של הנאשם לבין ביצוע העבירות ואף נטען כי טענה זו נדחתה בהליך הקודם.

12. תוך הפנייה לפסיקה טענו באי-כוח המאשימה כי במקרים דומים נגזרו על נאשמים עונשים שבין מאסר על תנאי ועד שישה חודשי מאסר בעבודות שירות. לטענתם, מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם הוא בין חודש ועד 6 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות, והעונש לו עותרת המאשימה הוא המאוזן והראוי בנסיבות הקונקרטיים. בהקשר זה הפנו לכך שהנאשם הודה לפני ניהול הוכחות, והביא לחיסכון בזמן שיפוטי, אך גם להרשעתו בתיק הקודם. בטיעוניהם, הפנו לחשיבות הרתעת היחיד והרבים וטענו שההרשעה והמאסר שנגזר על הנאשם בתיק הקודם לא הרתיעו אותו מביצוע העבירות הנדונות גם במהלך ניהול ההליך הקודם ולאחר שחרורו ממאסר, וסמיכות הזמנים מעידה על כך שנדרשת בעניינו הרתעה אפקטיבית.

13. לטענתם, שיקולי השיקום וכלל נסיבותיו של הנאשם נלקחו בחשבון בהחלטת המאשימה שלא לעתור למיקום העונש ברף הגבוה של מתחם הענישה. בנוסף, טענו שגם בהליך הקודם העלה הנאשם טענות הקשורות לנסיבות אישיות ובית המשפט התחשב בהן, ובגין זכה להקלה משמעותית בענישה, אותה ניצל לרעה. עוד טענו שגם במסגרת ההליך הקודם העידה אשת הנאשם ומסרה דברים דומים לאלה שציננה בעניינו. באי-כוח המאשימה ביקשו שלא ינתן לשיקולי השיקום משקל משמעותי, וודאי לא כזה המצדיק חריגה ממתחם הענישה.

14. ב"כ הנאשם הפנה לאופן ההחזקה במניות הנאשמת על ידי הנאשם ואחיו, וטען כי הנאשם נותן את הדין על הניהול השוטף של הנאשמת, תוך שהדגיש כי הנאשם נוטל אחריות לביצוע העבירות בהתאם להודאתו. לטענתו, הנאשם, אשר שיתף פעולה גם בחקירה, טעה בזמן אמת בחישוב החזקותיו, לא הייתה לו כוונה לפגוע במשקיע הסביר, והמדובר בסטייה קלה מרף הדיווח (5%), לכל היותר ב - 1.58 מהרף, ובשונה מהפסיקה אליה הפנתה המאשימה. עוד טען כי הפעילות גרמה לנאשם להפסדים והגיש את ע/4.
15. לטענתו, הנאשם סובל ממגוון קשיים, וכמו בהליך הקודם, נסיבותיו הנפשיות בבסיס ביצוע העבירות. בהקשר זה הפנה לגזר דינו של הנאשם בהליך הקודם אשר התחשב בנתוניו המיוחדים של הנאשם ובמצב בני משפחתו (ע/8), וכן הפנה לטיפולים שעובר הנאשם (ע/5) (נתונים אלה אינם מפורטים בהרחבה מטעמי צנעת הפרט). עוד טען כי מאז החקירה צמצם הנאשם באופן משמעותי את פעילותו בשוק ההון. לטענתו, חרף קשייו, הנאשם הוא אדם נורמטיבי, הנאשמים נוהגים לתרום לאחרים (ע/7) והנאשם אף החזיר סכום בסך 800,000 ₪ שהועבר אליו בטעות מהבנק (ע/6). בנוסף, ציין כי הנאשמת מוכרת בגדים בעיקר בפריפריה, וטען לכך שהמלחמה פגעה במכירות ושיקום הנאשמת דורש את המעורבות של הנאשם אשר "מוביל את הניהול הפיננסי", והיעדרותו ממנה מהווה פגיעה משמעותית אשר תשפיע לאורך השנה "ואף למעלה מכך".
16. עוד מסר כי הנאשם מתחייב להפסיק לבצע פעולות מסחר בשוק ההון הישראלי, והוסיף "אנחנו נפקח על זה שהוא יפעל באמצעות מנהל תיקים", תוך שציין כי אשתו קיבלה לראשונה את הסיסמאות לחשבונות, והנאשם קיבל טיפול אחר לאחרונה. לטענתו, אין מקום להשוות בין מעשי הנאשם בהליך הקודם לענייניו, בו לא קיימים מרכיבים מחמירים של תרמית ומסחר פיקטיבי וכוונה, כך שההליך הקודם אינו רלוונטי. בנוסף טען כי בעבר, במקרים אחרים, בגין ההפרה הנדונה, הסכימה המאשימה להסדרים מותנים (גם ברף סטייה של 7%).
17. לטענתו, בהינתן כלל הנסיבות, אין מקום לגזור חודשיים מאסר בעבודות שירות על הנאשם כעתירת המאשימה. עוד ביקש שככל וייגזר על הנאשם עונש מאסר בעבודות שירות, משכו יקבע לתקופה קצרה מזו לה עותרת המאשימה.
18. הנאשם ביקש להקריא דברים שכתב עובר לדיון: "אני בסערת רגשות... אני מתבייש, מובך ועצוב שאני עומד פה פעם שנייה, כישלון אישי שלי, שמעתי פה את הדברים ואני מכבד ומרקין ראש (הטעות בפרוטוקול - ד.א) לכל הדברים שנאמרו, אני לא מקל ראש באירועים אבל צריך להפריד ולהבין שהאירוע הזה לא דומה לקודמו, אין כוונה לפגוע במשקיעים ולמעשה אני כאן בגלל תקלה שאני גרמתי לה ואני מקבל אחריות עליה, אני גם מקבל את האחריות על הסבל שגרמתי למשפחה שלי ועל הטרחה למערכת אכיפת החוק. במהלך הזמן בעזרת עו"ד ערן בנינו מנגנון שיוכל להרחיק אותי משוק ההון הישראלי, שוק ההון הישראלי עשה נזק לי ולמשפחתי - כלכלי אדיר, בשנה האחרונה הצלחתי להימנע כמעט לגמרי משוק ההון הישראלי, אני עובד על זה שזה יהיה באופן מוחלט. למעלה משנה אין לי שום דבר, אני לא רוצה להתעסק עם השוק הזה... בנינו מנגנון שגם אשתי תפקח שאני לא מתעסק עם שוק ההון הישראלי בכלל, מבקש להטיל עלי התחייבות, קנס ותנאי כדי שאוכל לעמוד בזה עם שוט חיצוני, חושב שעברתי כברת דרך, מאמין שלא אחזיר לכאן בעתיד. זה מה שיש לי להגיד".

קביעת מתחם

19. במקרה זה הצדדים הגיעו כאמור להסדר טיעון שאינו כולל ענישה מוסכמת ביחס לעונש המאסר לנאשם, אך מוסכם כי המאשימה תטען לעונש של חודשיים מאסר בעבודות שירות וההגנה חופשיה בטיעוניה. בהינתן מבחן הקשר ההדוק (ע"פ 4910/13 בני ג'אבר נגד מדינת ישראל (29.10.14), ומשהצדדים שניהם התייחסו לכלל המעשים כאירוע עונשי אחד, כך גם תהיה ההתייחסות בגזר הדין.

20. כפי שפירטה המאשימה בכתב האישום, חובות הדיווח החלות על תאגיד בקשר לשינוי בהחזקות בעלי עניין קבועות בסעיף 36 לחוק ניירות ערך ובתקנה 33 לתקנות דוחות תקופתיים ומידיים. לפי סעיף 37 לחוק ניירות ערך, על בעל עניין בתאגיד חובה להעביר לתאגיד מידע לצורך קיום חובותיו. תקנה 33 קובעת שלוש חובות דיווח מרכזיות על התאגיד בהקשר זה: דיווח מידי על בעל מניות שהפך לבעל עניין או שחדל להיות כזה, דיווח מידי על שינוי מהותי בהחזקות של בעל עניין, ודיווח רבעוני לתאגיד ובו פירוט של בעלי העניין בתאגיד והחזקותיהם בו (להלן: דוח מצבה). 21. בבסיס חובת הדיווח של התאגיד (וכפועל יוצא של בעל העניין) נמצאת חשיבות הגילוי בשוק ההון הברורה על פני הדברים. גילוי מהווה כלי מרכזי לשמירת עניינם של משקיעים על ידי הזרמה רציפה של מידע אמיתי ונכון לשם הוגנות שוק ההון, לשמירה על השוויון בין המשקיעים, ויש בו כדי להבטיח את תפקודו התקין של שוק ההון באופן יעיל ולהביא לביסוס אמון הציבור בו. זאת משהמסד לקיום שוק ההון מורכב משקיפות, הגינות, ושוויון ביכולת להיחשף למידע. ראו בהקשר זה דברי השופט מ' חשין בע"פ 4675/97 רוזוב נ' מדינת ישראל (19.8.1999) (להלן: פסק דין רוזוב) פסקה 9:

נזכור ונזכיר, כי עקרון-הגילוי - כתנאי למסחר בשוק ההון - הוא עקרון-על בדיני ניירות-ערך בישראל, וכשמו: עקרון הגילוי הנאות. רק גילוי נאות - גילוי ראוי - יאפשר למשקיעים להחליט באורח רציונלי מה יעשו, ובה-בעת ירתיע בעלי-כוח ומקורבים מהתנהגות מניפולטיבית תוך פיקוח על פעילותם.

22. בענייננו, באמצעות חשבונות שונים שהיו בבעלותו וחשבונות בבעלות הנאשמת בהם שלט (בסך הכל שבעה חשבונות), החזיק הנאשם במניות שלוש חברות ציבוריות, ולאורך התקופה הרלוונטית המתפרסת על פני תקופה ממושכת בת למעלה מארבע שנים ביצע פעולות רבות במניותיהן אשר הובילו לשינויים בשיעור החזקותיו והחזקות הנאשמת. על אף שהיה עליו להודיע לחברות על כך שהוא ונאשמת הפכו לבעלי עניין ועל שינוי בהחזקותיו ובהחזקותיה של הנאשמת מאז פרסום דוח המצבה הקודם - הוא לא עשה זאת. כתוצאה מכך, החברות לא דיווחו על כך ופרסמו דיווחים מטעים לציבור המשקיעים. הנאשם הוא איש עסקים, בעל השליטה בנאשמת ועוסק במסחר בשוק ההון באופן תדיר. על כך מעידים גם המעשים בהם הורשע בהליך הקודם ויש בכך שהנאשם הוא מי שפעל בשיטתיות בשוק ההון להוסיף משנה חומרה למעשים. לצד זאת, בעת בחינת מידת החומרה לצד מעשי הנאשמים, נתתי דעתי לכך שלא נטען כי נגרם נזק קונקרטי למשקיעים בחברות מהמעשים, וכן כי הנאשם לא פעל בכוונה להטעות משקיע סביר (ולא הואשם בכך).

23. נתתי דעתי גם לטענות בא-כוח הנאשם באשר ליחס החזקת מניות הנאשמת על ידי הנאשם ואחיו, ולכך שנטען כי הוא נותן את הדין בגין הניהול השוטף. בנוסף לטענה לפיה בעניינינו מדובר בסטייה קלה מרף ה-5% (המחייב דיווח), לכל היותר 1.58% - אך לא מצאתי כי יש בכך כדי להקל באופן ממשי בנסיבות. זאת בפרט בשים לב לפעילות השיטתית, הממושכת והאינטנסיבית של הנאשם כמפורט בכתב האישום, אותה יכול היה להפסיק ועליה יכול היה לדווח בהזדמנויות רבות במהלכה - אך הוא לא פעל כאמור. בנסיבות, אף מובן כי לא ניתן לקבל את הטענה לפיה הנאשם טעה בחישוב החזקותיו, גם אם מדובר בסטייה קלה יחסית מרף הדיווח, מה גם שאין מדובר בעובדה מוסכמת, וכידוע, העובדות היחידות הצריכות לעניין לאור הסדר הטיעון הדינוי אליו הגיעו הצדדים הן אלה המפורטות בכתב האישום וכל עובדה מוסכמת נוספת בלבד.

24. בנוסף, לא מצאתי לתת משקל לטענה לפיה הפעילות גרמה ל"הפסדים ניכרים" לנאשם. עייתי במסמכים ע/4, אך מצאתי כי כטענת בא-כוח המאשימה כלל לא ברור אם הם מציגים את התמונה השלמה. אף אין הסכמה בין הצדדים כי נגרמו לנאשמים הפסדים מהפעילות. כך או כך, וגם אם הפסידו הנאשמים מפעילות הנאשם במסחר במניות החברות, אין בכך כדי להביא למיתון מידת הפגיעה בערכים המוגנים מהמעשים, וודאי לא באופן בעל משמעות, ובעניינינו מדובר בפגיעה שאינה זניחה, גם אם אינה ברף גבוה ביותר. ודוק, אמנם כאמור, לא נטען כי הנאשם גרם לנזק קונקרטי למשקיעים, אך במעשיו הביא הנאשם לכך שהחברות לא דיווחו לציבור כנדרש, ובכך פגע בעיקרון הגילוי, שהוא כאמור "עקרון-על בדיני ניירות ערך בישראל" המהווה "תנאי למסחר בשוק ההון" (פסק דין רוזוב).

25. בעת בחינת ההסכמות בהסדר הטיעון וקביעת מתחם הענישה בחנתי את הפסיקה אליה הפנו הצדדים, על הדומה והשונה לעניינינו, ובשים לב לכך שבחלקם אף דובר בהסדרי טיעון בהם ענישה מוסכמת, כך לדוגמא: ת"פ (ת"א-יפו) 54711-11-17 מדינת ישראל נ' אילן מלכה (24.11.2017) שם הורשע הנאשם על יסוד הודאתו בעבירות לפי סעיף 53(ב)(א) לחוק ניירות ערך כמו בעניינינו. הנאשם הפך לבעל עניין בחברה מבלי לדווח, ושיעור החזקותיו עמד בשלב מסוים על 35.45%. בגזר הדין צוין כי כתוצאה ממחדלי הדיווח של הנאשם לא דיווחה החברה על כך שהנאשם הפך לבעל עניין ועל שינוי בהחזקותיו, ובפרט על שינוי משמעותי, וכן דיווחה 23 דיווחים מטעים ולא הגישה דוח מצבה. צוין כי העבירות בוצעו על פני תקופה ארוכה אך גם שהחברה הייתה נתונה במרבית התקופה במסחר מוגבל כחברה לשימור. לאור הודאת הנאשם, תקדימיות ההרשעה, העדר עבר פלילי והעובדה שהנאשם לא הפיק טובת הנאה ואין מדובר באיש שוק ההון, אימץ בית המשפט את הסדר הטיעון בין הצדדים וגזר על הנאשם שמונה חודשי מאסר על תנאי וקנס בסך 50,000 ₪.

· ת"פ 30682-05-17 מדינת ישראל נ' אלי גבאי ואלימור החברה הישראלית לנדל"ן בע"מ (17.7.2017) שם הורשעו הנאשמים על יסוד הודאתם בביצוע עבירות על פי סעיף 53(א)(4) לחוק ניירות ערך החמורות מעניינו, הכוללות כוונה להטעות משקיע סביר. הנאשם לא דיווח על היותו בעל עניין המחזיק ב- 9.9% ממניות חברה. כפי שנקבע בגזר הדין, גם לאחר פרסום הדיווח המטעה, לא דיווח הנאשם על היותו בעל עניין ובכך אפשר את המשך ההטעה של המשקיעים. גורמים שונים וביניהם עורכי דינו הזהירו והנחו אותו כי עליו לדווח, אך הוא לא פעל כאמור. במקרה זה אף נשקלה לחומרה העובדה שהנאשם פעל לרכישת 9.9% ממניות החברה בסמוך להשלמת משא ומתן לרכישת מניות השליטה בה, באופן הגובל בשימוש במידע פנים, בשונה מעניינו. הנאשם אף הצהיר בכזב, בשונה מעניינו, כי אין לו ולמי מטעמו ניירות ערך של החברה. על הנאשם, שלחובתו הרשעה קודמת בעבירות שוחד, נגזרו שישה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, לצד מאסר על תנאי מרתיע וקנס בסך 350,000 ₪. על הנאשמת קנס בסך 50,000 ₪.

· ראו גם את גזר הדין בהליך הקודם נגד נאשמים (ת"פ 22390-06-16 מדינת ישראל נ' חדד ואח' (9.1.2018) ופסק הדין בערעור (ע"פ 1572/18 פלוני נ' מדינת ישראל (11.6.2018)). בהליך הקודם הורשע הנאשם על יסוד הודאתו ב-2,883 עבירות של תרמית בקשר לניירות ערך בדרך של השפעה בתרמית על שער של ניירות ערך לפי סעיף 54(א)(2) לחוק ניירות ערך ובשלוש עבירות על סעיף 53(א)(4) לחוק ניירות ערך. הנאשמת הורשעה ב-2,811 עבירות לפי סעיף 54(א)(2) ובעבירה לפי סעיף 53(א)(4) לחוק ניירות ערך.

בגזר הדין פורט כי הנאשם, שהוא "פעיל ותיק בשוק ההון, הבקיא ברזי המסחר בשוק ההון" פעל בין אוקטובר 2009 ועד ינואר 2014, בין היתר, באמצעות 11 חשבונות שבבעלותו, 4 חשבונות פרטיים שלו ו-5 חשבונות על שם הנאשמת, השקיע את כל הונו וההון הנזיל של הנאשמת במניות החברה הציבורית איתמר מדיקל בע"מ (להלן: איתמר), וביצע 2,883 עסקאות עצמיות אשר השפיעו על שער מניית איתמר. היקף הפעילות התרמיתית עמד על למעלה מ-50 מיליון ₪, כשהנאשם יצר בפעילותו מחזור פיקטיבי של כ-26 מיליון ערך נקוב מניה. עוד הורשע הנאשם בכך שבחודשים אוגוסט 2012 עד יוני 2013 ובחודשים אוקטובר עד ינואר 2014, עלה שיעור אחזקותיו של הנאשם באמצעות חברות שבשליטתו ובחשבונותיו הפרטיים מעל 5% בחברת איתמר, ובחודשים נובמבר 2012 עד מרץ 2013 עלה שיעור אחזקותיה של הנאשמת על 5% בחברת איתמר. הנאשם היה מודע לחובות הדיווח של בעלי עניין אך נמנע מלדווח על הפיכתו והפיכת הנאשמת לבעלי עניין, כדי להטעות משקיע סביר.

על פי גזר הדין, הנאשם אף התעלם מאזהרה של מנהל השקעות שביקש ממנו לחדול מביצוע עסקאות עצמיות בין חשבונותיו, הבטיח לעשות ובפועל לא מילא אחר בקשתו. בעת גזירת הדין ניתן משקל רב לנסיבות האישיות הייחודיות של הנאשם - הן בעת קביעת מתחם הענישה, הן במיקום עונשו בגדרי מתחם הענישה. מרבית מרביתו של גזר הדין עסק בעבירות התרמית שביצע הנאשם. מתחם ענישה נקבע בין 12 ועד 24 חודשי מאסר, כשצוין שאילולא נסיבותיו, היה מקום לקבוע מתחם ענישה גבוה יותר. עונשו של הנאשם הועמד על 12 חודשי מאסר, לצד מאסר על תנאי וקנס בסך 50,000 ₪. על הנאשמת נגזר קנס בסך 150,000 ₪.

בערעור, הוקל עונש המאסר אשר נגזר על הנאשם והועמד על תשעה חודשי מאסר בפועל בהסכמת הצדדים בשל "אי דיוק בייחוס יסוד כוונה למערער".

26. לאחר בחינת הפסיקה שחלקה מדגימה מקרים חמורים במידה כזו או אחרת מעניינינו, בין אם ביחס לסעיף העבירה ובין אם בהינתן כלל הנסיבות והעבירות הנוספות בהן הורשעו הנאשמים שם, בשים לב למידת הפגיעה בערכים המוגנים ולכלל נסיבות ביצוע העבירות, ותוך מתן משקל ממתן מסוים למצבו המיוחד של הנאשם שברקע ביצוע העבירות - מתחם הענישה יקבע בין מאסר על תנאי מרתיע ועד 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות, לצד ענישה נלווית. בהקשר זה יצוין כי נתתי דעתי גם לטענת בא-כוח הנאשם לפיה בגין אותה הפרת חוק ואף כאשר דובר בהחזקות של עד 7%, הסכימה המאשימה בעבר לערוך הסדרים מותנים. זאת הגם שאיני מוצאת לכך השפעה בעלת משקל על מתחם הענישה, בהינתן שרשימת העבירות השונות בגין ניתן לערוך הסדר מותנה כוללת גם עבירות שהענישה לצידן ממשית וכוללת עונשי מאסר בפועל, ככל ומוגש כתב אישום בגין.

קביעת העונש המתאים לנאשם

27. בעניינו של הנאשם לא מצאתי הצדקה לסטות לקולא או לחומרה ממתחם העונש שנקבע. הנאשם הוא יליד שנת 1970, איש עסקים הבקיא בפעילות בשוק ההון, ולו נסיבות אישיות, רפואיות ונפשיות מורכבות, שאין להקל בהן ראש. נסיבותיו מפורטות בטיעוני בא-כוחו ובמסמכים אשר הוגשו (ע/3, ע/5, ע/8), כך גם נסיבותיו המשפחתיות המורכבות (חלק מע/8). אלה לא יפורטו מטעמי צנעת הפרט בהסכמת הצדדים, אך הן בין שיקוליי בעת קביעת עונשו. כך גם הקושי הפוטנציאלי לנאשם ולמשפחתו מהעונש שייגזר.

28. חרף נסיבותיו המורכבות של הנאשם, בעת קביעת עונשו, לא ניתן להתעלם מעברו הפלילי והרשעתו בהליך הקודם בביצוע עבירות כלכליות שהן ממין העניין, ובין היתר בעבירה שעניינה אי דיווח בנסיבות חמורות יותר, תוך כוונה להטעות משקיע סביר (ענ/1, ע/2). יש משמעות לא מבוטלת לחומרה לכך שהרשעתו בהליך הקודם לא הרתיעה את הנאשם מלבצע את העבירות בעניינינו, ואף עולה שאת חלקן ביצע בזמן שהתנהל נגדו ההליך הקודם וחלקם תקופה קצרה לאחר שחרורו ממאסר. ברי כי בנסיבות אלה חשיבות ההרתעה הידועה ממילא בעבירות כלכליות, ובכללה הרתעת היחיד והרבים (ע"פ 3927/16 מדינת ישראל נ' בר זיו (23.2.2017), ע"פ 1656/16 דוידוביץ נ' מדינת ישראל (20.3.2017) מקבלת משנה תוקף, ומחייבת ענישה קונקרטית וממשית. זאת תוך תקווה שיהיה בה כדי לסייע בהרתעתו מביצוע עבירות דומות בעתיד.

29. בעת קביעת העונש שקלתי לקולא את הודאת הנאשם, נטילת האחריות על ידו וחיסכון הזמן השיפוטי שבכך, משהנאשם שיתף פעולה כבר בשלב החקירה, הודה וערך הסכם טיעון עוד לפני שהוגש כתב האישום. כמו כן, נתתי משקל לתרומות הנאשמים לגופים שונים, העולים מהמסמכים ע/7 ולמאפייני החיוביים של הנאשם (ראו לדוגמא (ע/6)), וכן לכך שהנאשם מטופל בכל הנוגע לקשייו הרפואיים, האישיותיים והנפשיים ומנסה לשפר מצבו (ע/5, ע/8). בנוסף, שקלתי את דברי הנאשם ובא-כוחו לפיהם מאז החקירה הנאשם צמצם פעילותו בשוק ההון באופן ממש, ואת דברי אשתו לפיהם כיום היא אוחזת בסיסמאות לחשבונות ומעורבת יותר. מבלי להקל ראש כלל במאמצים שעושים הנאשם ומשפחתו וחשיבותם, בשקלול הנסיבות, ובפרט נוכח הרשעתו של הנאשם בהליך הקודם על יסוד הודאתו והעונש אשר נגזר שם, אשר לא הביאו להרתעתו ולא מנעו ממנו לשוב ולבצע חלק מהעבירות הנדונות עם שחרורו מהמאסר, לא ניתן לתת לאמור משקל מכריע לקולא.

30. לבסוף, שקלתי את טענת ההגנה לפיה על מנת להתקיים ולהשתקם זקוקה הנאשמת לנוכחות הנאשם, אך לא מצאתי שיש בה כדי להצדיק הימנעות מגזירת עונש מאסר בדרך של עבודות שירות למשך תקופה קצרה. כפי שטענו באי-כוח המאשימה, אף יש בטענה מסוג זה לסתור במידה מסוימת טענות ההגנה אחרות ביחס למצבו וקשייו של הנאשם.

31. בנסיבות הכוללות מצאתי כי העונש לו עותרת המאשימה, חודשיים מאסר לריצוי בעבודות שירות, המצוי בשליש התחתון של מתחם הענישה, הוא מאוזן וראוי, גם בשקלול נתוני האינדיקטורים הייחודיים של הנאשם. כך גם המאסר המותנה המוסכם לנאשם, והקנס המוסכם לנאשמת. אשר על כן, אני גוזרת על הנאשמים את העונשים הבאים:
נאשם 1

א. מאסר בפועל למשך חודשיים שירוצה בדרך של עבודות שירות על פי חוות דעת הממונה על עבודות השירות במעש באר שבע, רח' יהודה הנחתום 7, באר שבע. עובר להקראת גזר הדין עדכן בא-כוח הנאשם כי ביתו של הנאשם נפגע במהלך מבצע עם כלביא מה שדורש את תשומת לבו בעת הזו הן בקשר לשיקום הבית הן בקשר למשפחתו ולכן ביקש כי הנאשם יחל בריצוי העונש לאחר חגי תשרי. בא כוח הנאשם אף הציג מסמכים הנוגעים לבנו של הנאשם לעיוני. משכך, הנאשם יתייצב ביום 19.10.2025 שעה 8:00 ביחידת ברקאי - עבודות שירות - שלוחת דרום - סמוך לכלא באר שבע. מובהר כי יתכנו שינויים במקום העבודה ושעות העבודה כמפורט בחוות דעת הממונה על עבודות השירות. הובהרה לנאשם המשמעות של אי עמידה בעבודות שירות.

ב. מאסר על תנאי למשך 12 חודשים, לתקופה של 3 שנים והתנאי שהנאשם לא יעבור עבירה לפי חוק ניירות ערך.
נאשמת 2

א. קנס בסך 350,000 ₪ שישולם ב - 10 תשלומים חודשיים שווים ורציפים, כשהראשון בהם ביום 15.7.2025. לא ישולם תשלום - תעמוד יתרת הקנס לפירעון מיידי.

כלל המסמכים הרפואיים (ע/5, ע/3 ו-ע/8) לא יסרקו לתיק ומוחזרים לבא-כוח הנאשמים - לבקשתו. זכות ערעור כחוק לבית המשפט העליון תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ז' תמוז תשפ"ה, 03 יולי 2025, במעמד הצדדים.